

NASLEDOVANIE MAJSTRA – UČENÍCTVO V PRAXI

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ: Mat 8,14.15; 10,34-37; 28,18-20; Luk 5,17-26

ZÁKLADNÝ VERŠ

Lebo kto by si chcel zachrániť život, stratí ho. Kto však stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, ten si ho zachráni. Veď čo osoží človeku, ak získa aj celý svet, ale svojej duši uškodí? Za čo vymení človek svoju dušu? (Mar 8,35-37)

Úloha na tento týždeň je výzvou zamyslieť sa nad tým, čo všetko v sebe zahŕňa učeníctvo. Chceme sa pozrieť na učeníctvo, ktoré je činné a funkčné. Boh nás povoláva. Každý však musí rozpoznať toto volanie a nasledovať ho. Doktor Thomas Cameron spomína jedného známeho kazateľa, ktorý povedal, ako rád by „ťahal mechy Händlovi, podal štetec Michelangelovi, držal ďalekohľad Krištofovi Kolumbovi alebo nosil tašku Shakespearovi. Ak ľudia považujú za česť urobiť niektorú z týchto ponižujúcich služieb veľkým svetovým hrdinom, o čo viac je poslážiť Spasiteľovi ľudí?“ (A. Gordon Nasby)

TÝŽDEŇ V SKRATKE

Čo by nás malo ako učeníkov motivovať v službe? Aký odpor môžeme očakávať? Aké zaslúbenia nás ako učeníkov môžu sprevádzať pri práci pre Krista?

SLUŽBA A UČENÍCTVO

- ?** Čo sa môžeme naučiť z veršov Mat 8,14.15; Mar 1,29-31 a Luk 4,38.39 o učeníctve? Bez ohľadu na okolnosti tohto príbehu, aké všeobecne platné princípy tu nachádzame?

Aj keď všetky tri správy zaznamenávajú, že Petrova svokra mala horúčku, iba Lukáš píše, že mala vysokú horúčku. Niektorí sa domnievajú, že tento detail svedčí o tom, že Lukáš bol lekár. Samotný grécky výraz sa totiž podobá jednému z odborných termínov, aké Gréci používali na určovanie typu horúčky.

- ?** Všimnime si tiež, že vo všetkých správach je spomenuté, ako učeníci upozornili Ježiša na chorobu Petrovej svokry a prosili ho o pomoc. Možno Ježiš už vedel o jej probléme, a predsa ich nechal, aby mu o tom povedali a prosili ho o uzdravenie. Aké ponaučenie by sme si z toho mali vziať o našej úlohe ako učeníkov? Išlo tu o skutočné učeníctvo, alebo len o obyčajnú pohostinnosť?

Keď bola Petrova svokra uzdravená, nevyhýbala sa službe. Jej dom bol plný unavených a hladných hostí, ktorí sa o ňu zaujímali a starali. Aj keď mohla, nevravela, že je z choroby vyčerpaná a unavená, ale hneď ich začala obsluhovať – začala im slúžiť. Použité grécke slovo sa svojím významom podobá slovu sluha, pomocník alebo diakon. Motivovaná Ježišom začala hneď po uzdravení slúžiť.

- ?** Čo urobil Ježiš pre teba? Od čoho ťa zachránil? Aká bola tvoja odpoveď? Ako by mal náš kresťanský život odrážať to, čo pre nás Ježiš urobil?

JEŽIŠ A OCHRNUTÝ ČLOVEK

Známy príbeh o uzdravení ochrnutého nachádzame v Luk 5,17-26. Môžeme si z neho vziať niektoré dôležité poznatky o učeníctve v praxi.

? Akú dôležitú a silnú myšlienku nachádzame vo verši 17? Aký varovný odkaz je tu aj pre nás?

Čítame, že sa tu zišli farizeji a učitelia zákona zo všetkých strán – zrejme preto, aby si vypočuli Ježiša. Verš hovorí, že v tom čase „moc Pánova bola s ním, aby ich uzdravoval“. Inými slovami, bol tu Ježiš. Bola tu Božia moc. Bola tu pomoc, uzdravenie i záchrana. Jediným problémom bolo, že zvíťazilo sebeckto, hriech a pýcha. Aká veľká výstraha pre nás všetkých!

V tomto príbehu však môžeme vidieť aj učeníctvo v praxi. Boli tam muži, ktorí ochrnutého priniesli k Ježišovi. Museli na to vynaložiť určitú námahu. Pretože nemohli prejsť cez dav, potrebovali vymyslieť niečo iné. Ako veľmi im záležalo na ich priateľovi! Ako blízko mohli byť k tomu, aby sa vzdali! Všimnite si tiež, akým spôsobom Ježiš ocenil ich vieru. Či Ježiš uzdravil aj ich, o tom tieto verše nehovoria. Vieme však, že ich skutky boli svedectvom o viere, ktorú mali. Konali ako učenici – priviedli k Ježišovi človeka, ktorý to potreboval.

Keď bol muž z nášho príbehu uzdravený, začal oslavovať Boha. Jeho telo i jeho slová boli určite mocným svedectvom nielen o Ježišovi, ale aj o moci učeníctva. (v. 26)

Kým sa to všetko dialo, farizeji sa pohoršovali nad Ježišovým konaním, ktoré označili za rúhanie. Zabudli na svoje náboženstvo, vieru i učenie, ktoré im mali pomôcť prežívať s Ježišom živé skúsenosti. Je to pre nás všetkých výstrahou.

? Ako by sa mohlo stať, že hoci sa hlásime k Ježišovým učeníkom, dovolíme, aby sa do cesty Božiemu pôsobeniu v našom živote, alebo dokonca v živote iných postavili prekážky? Skrývame v srdci veci, ktoré nás oslepujú, takže nevidíme Božiu moc? Ako sa ich môžeme zbaviť?

„HODIŤ OHEŇ NA ZEM“

? Prečítaj si Mat 10,34-37 a Luk 12,49-53.

S kresťanstvom sa zväčša spájajú mierumilovné výrazy. Pri Ježišovom narodení anjeli spievali: „Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ (Luk 2,14) Kresťanstvo je postavené na láske, nie na nenávisti – a to ani k nepriateľom. Ježiš povedal: „Blahoslavení tvorcovia pokoja...“ (Mat 5,9) Ako máme teda rozumieť Ježišovým slovám v týchto veršoch?

„Ježiš tu vyvracia chybný názor niektorých učeníkov, že ovocím posolstva, ktoré šíria, nemôže byť nič iné len súlad a harmónia. Keď chodili dom od domu, nemali byť prekvapení..., že výsledkom ich práce môže byť aj niečo iné... Keď človek prijme Krista, jeho najbližší priatelia sa neraz zmenia na najzatrpkutejších a najzarytejších nepriateľov. Tak sa to stáva nielen v pohanských krajinách, ale aj medzi formálnymi kresťanmi, ktorí vedľa málo – ak vôbec niečo – o jeho moci meniť život človeka.“ (SBC 379.380)

? Čo je podľa teba základným posolstvom Ježišových slov v týchto veršoch? Aká je tvoja skúsenosť? Prečo sú pre učeníkov také dôležité? Pozri tiež Mat 10,24.25

Zapamätajte si, že nasledovanie Ježiša nás môže stať veľa. Ak to tak nie je, potom možno niečo nie je v poriadku, možno k sebe samým nie sme úprimní. Potrebujeme si uvedomiť, že naše svedectvo a učenický život – učenictvo v akcii – môžu vyvolať nehody a rozdelenie dokonca medzi tými, ktorí sú nám najbližší. Nie je to síce nevyhnutné, ale Ježiš chce, aby sme o tom vedeli a nebolí prekvapení, ak sa to stane.

? O čo ťa pripravilo nasledovanie Ježiša Krista? Ako to poznačilo vzťahy k tvojim najbližším? Ako by mohla tvoja skúsenosť pomôcť niekomu, kto prežíva podobný zápas, pretože nasledovanie Ježiša nepríjemne narušilo jeho vzťahy?

CENA NÁŠHO ŽIVOTA

Lebo kto by si chcel zachrániť život, stratí ho. Kto však stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, ten si ho zachráni. Veď čo osoží človeku, ak získa aj celý svet, ale svojej duši uškodí? Za čo vymení človek svoju dušu? (Mar 8,35-37)

V istých novinách sa písalo o výnimočnej strednej škole. Úroveň akademického vzdelania jej žiakov prevyšuje výsledky väčšiny študentov rovnakej vekovej kategórie v iných školách krajiny. Títo mladí, ambiciózni a šikovní ľudia sa cítia byť predurčení na to, aby podľa „svetských meradiel“ patrili k tým naozaj úspešným. Časopis potom cituje jedného z týchto mladých ľudí, ktorý povedal: „Všetko to robíme preto, aby sme porazili smrť.“

Poraziť smrť? Aby to dokázali, potrebujú viac ako dobrý prospech a dobré zamestnanie. Skutočnosť je taká, že bez ohľadu na to, kým sme a čo sme v živote dosiahli, skôr či neskôr príde smrť a všetko naše snaženie sa zastaví v hrobe. Ako dlho žijeme? Väčšina z nás ani nie osemdesiat rokov. A potom sa všetko skončí? Aký zmysel to teda má, ak sa všetko končí smrťou? Čo po sebe zanecháme? Keď pred tisíckami rokov uvažoval Šalamún o podobných otázkach, dospel k záveru, že život sám osebe, so všetkými svojimi problémami a snažením je márnosťou. (Kaz 1,2) Toto slovo je prekladom hebrejského slova, ktoré znamená vánok, para.

? Znovu si prečítaj verše z tejto časti a uvažuj o nich v kontexte našej témy – aktívne učeníctvo. V súvislosti s tým, čo Ježiš hovorí, si polož otázky: „Ako by som mal žiť? Čo znamená stratiť svoj život pre evanjelium? Čo by mohlo zvýšiť kvalitu a hodnotu môjho života? Akú úlohu pri tom zohráva získavanie ďalších učeníkov?“ Čoho si sa vzdal (mal by si sa vzdať), aby si sa mohol aktívne zapojiť do učeníctva? Aké zmeny potrebuješ urobiť, aby si bol skutočným učeníkom Ježiša Krista?

„CHOĎTE TEDA A UČTE VŠETKY NÁRODY“

Jednu z najvýznamnejších statí o úlohe učeníctva – o aktívnom učeníctve – nachádzame v Mat 28,18-20. Prečítajte si tieto verše. Všimnite si všetky slová – ísť, činiť, krstiť a učiť. Učeníci by mali získavať ďalších učeníkov. Je to také jednoduché, ako sa zdá?

? Znovu si prečítaj uvedené verše. Sústreď sa na to, čo Ježiš povedal o moci, ktorú má na nebi aj na zemi. (pozri Luk 1,32; Sk 10,36; Ef 1,20 a Žid 1,13) Prečo sú tieto slová dôležité pre všetkých, ktorí sa zapoja do práce pri získavaní učeníkov?

Všimnite si tiež, čo je podľa Ježiša súčasťou tejto práce. Učeníci majú učiť všetky národy. Žiadny exkluzívny klub, žiadne národnostné či spoločenské hranice. Kristus zomrel za každého človeka. (Rim 5,17-19; Žid 2,9) Evanjelium má zmysel len vtedy, keď je pre všetkých. (Zj 14,6.7)

? Všimnite si Ježišove slová „učte ich“. Na čo kladie dôraz?

Aj tu sa učeníctvo prejavuje prakticky, činnosťou. Ľudia, ktorí sa stanú učeníkmi, konajú podľa Ježišovho príkazu. Týmto slovami Ježiš búra predstavy, že spasenie je len akýsi rozumový súhlas s presne definovanými doktrínami. Prijatie učenia Biblie je síce súčasťou toho, čo znamená byť učeníkom, je to však len začiatok. Učeníci sú tí, ktorí nasledujú Ježiša – tým, že žijú podľa jeho slova. Poslúchame ho nie preto, aby sme získali spasenie, ale preto, že v ňom už žijeme večný život.

? Ježiš zaslúbil, že s nami bude až do konca sveta. Ako prežívaš jeho prítomnosť vo svojom živote? Uvažuj o dôkazoch Kristovej prítomnosti. Napíš alebo prednes modlitbu chvály a vďaky za to, čo Ježiš urobil a robí v tvojom živote.

ODPORÚČANÉ ŠTÚDIUM

V knihe *Túžba vekov* si prečítaj kapitolu Prví evanjelisti (TV 240-247; DA 350-358) a text na stranách 301-304 (DA 433-436), Mar 16,15-20 a Ján 14-17.

„Spasiteľ pripomenul svojim učeníkom, aby sa nedomnievali, že nepriateľstvo sveta voči evanjeliu možno prekonať a že po čase odpor k nemu prestane. Povedal: ‘Neprišiel som priniesť pokoj, ale meč.’ (Mat 10,34) Tento svár nie je dôsledkom evanjelia, ale plodom odporu proti nemu. Zo všetkých prenasledovaní sa najťažšie znáša roztržka v domácnosti a odcudzenie najdrahších pozemských priateľov. Ježiš však hovorí: ‘Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa, nie je ma hoden. Kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je ma hoden. Kto neberie na seba svoj kríž a nejde za mnou, nie je ma hoden.’ (Mat 10,37.38)” (TV 247; DA 358)

„Ježiš potvrdil záväznú platnosť piateho prikázania a pokarhal všetky pokusy uniknúť povinnostiam, ktoré majú deti voči rodičom... Napriek tomu nesmie láska k vlastným rodičom nikdy stáť v ceste dôslednej poslušnosti Bohu, aj keby sa tieto dve strany mali dostať do konfliktu. Milovať Boha a slúžiť mu má byť najdôležitejším pravidlom života. Je to prvé a veľké prikázanie... No druhá doska Desatora, na ktorej je piate prikázanie, je svojou podstatou a významom podobná prvej.“ (5BC 380)

NÁMETY NA UVAŽOVANIE

1. Poznáš niekoho, kto teraz trpí pre svoju vernosť Ježišovi? Ak áno, ako mu môžeš pomôcť? Čo môžete ako jednotlivci, modlitebná skupinka alebo zbor urobiť, aby ste jeho situáciu uľahčili?
2. Zamysli sa znovu nad veršami z časti na stredu. Aký dôležitý odkaz nám v nich Ježiš zanecháva? Uvažujte, čo znamená stratiť svoj život kvôli evanjeliu. Čo sa môžete naučiť z vašich vzájomných skúseností?
3. Táto úloha bola o učeníctve v praxi. Čo váš zbor plánuje urobiť? Čo môžete ako trieda robiť, aby bol váš zbor aktívnejší? Ako sa z nových členov môžu stať učenici?